

1ª REUNIO PER LA CONSTRUCCIO DE L' ASSEMBLEA  
DEMOCRATICA DE BARCELONA.

COMUNICAT:

Reunits, Comissions Obreres de la construcció de la Zona Nord, representant d'una comissió del Metall, representant de comissió de Sanitat, delegats universitaris, membres de la coordinadora de Bachillers, membres de Col·legis Professionals, membres de P.N.N. d'Universitat, membre d'Assemblea Democràtica de 9 Barris i veïns d'altres barris, representant de Jove Guardia Roja i representant del Partit Comunista d'Espanya (internacional).

Hom pres l'acord de treballar des d'ara per la construcció d'una Assemblea Democràtica, davant la necessitat que tenim de comptar amb un organisme unitari de convergència en els diferents sectors populars.

La manca d'un organisme d'aquest tipus ha estat evident davant dels importants aconteixements polítics que han succeït ultimament, com són el procés 1.001, l'assassinat de l'antifeixista Puig Antich, el "cas Añoveros", com a mostra de l'opressió nacional, i actualment d'avant la necessitat d'organitzar la lluita del poble contra la carestia de la vida, per l'augment dels salaris, contra la selectivitat en l'ensenyament i pels drets democràtics.

L'actual situació de crisi política del règim davant l'apogeu important de la lluita de la classe obrera, dels camperols dels estudiants per les seves demandes més immediates en front del feixisme, posa en primer lloc la necessitat de forjar la unitat de les forces democràtiques. Les bases sobre les que pot forjarse aquesta unitat són les que en línies generals exposen a continuació:

L'Assemblea Democràtica haurà d'agrupar a tots aquells Partits Polítics, Comissions Obreres, organitzacions de masses i personalitats democràtiques que sostinguin la lluita

del poble per les seves propies reivindicacions i per la conquesta de les llibertats democràtiques.

Dins d'aquesta línia proposem que l'Assemblea democràtica haura de constituirse font seves les reivindicacions econòmiques i socials per les que lluiten els sectors que avui participen en aquesta reunió i los d'aquells que poden arribar a formar part de la mateixa. Per aixó hem d'incorporar les plataformes reivindicatives del Metall, de la Construcció, de la Sanidad, dels bachillers, de barris, dels universitaris.. i adoptar un programa democràtic que reculli aquelles reivindicacions mes sentides del poble:

- El dret de vaga, reunió y manifestació.
- La llibertat d'expressió i promesa.
- El dret d'associació tant sindical com política.
- El dret a l'autodeterminació per a Catalunya, Euzkadi i Galicia.
- L'amnistia per als presos i exiliats polítics.

Per incorporar mes persones a les tasques de construcció de l'Assemblea Democràtica, porque aquesta tingui un caracter més representatiu de la voluntat, es necessari que desd'avui ens proposem impulsar a cada barri i en altres sectors, organismes d'ample participació, es a dir, la formació d'Assemblees Democràtiques de barri i sector.

Creiem imprescindible per a la conquesta de les llibertats democràtiques la unitat en la lluita de tot el poble. En aquest sentit proposem la coordinació amb d'altres sectors del poble (camperols..) i altres organitzacions democràtiques en tot l'Estat espanyol, en especial proposem discutir la participació de l'Assemblea Democràtica de Barcelona a l'Assemblea de Catalunya, organisme unitari d'ample convergència democràtica.

Conscients de l'existència de forces democràtiques que no han assistit a aquesta primera reunió, per incomprensió política d'uns i per manca de temps que ha impossibilitat la representació d'altres, cridem desd'acía tots els que

sostenen la lluita del poble per a la llibertat per que participin actualment en les tasques cap a l'Assemblea Democràtica de Barcelona.

Abril del 1974.

## INTERVENCIÓ DE LA DELEGACIÓ DEL P.C.E.(i) EN LA Xª PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

En primer lloc saludem a les delegacions reunides aquí, amb la missió de continuar les tasques de l'A. de C. en el camí d'aconseguir les llibertats per al nostre poble.

Companys:

Al nostre entendre, el treball més important en aquests moments, és el de recollir les experiències que ha viscut l'A. de C.; Han passat moltes coses i es urgent treure conclusions absolutament sinceres, per tal de corregir i poder avançar.

Analitzem el paper de l'A. de C. en aquests darrers mesos, en els quals el país ha viscut uns problemes polítics greus: la detenció del 113 democràtes, l'assassinat de Carrero, el canvi de govern, amplies lluites obreres y camperoles, així com els greus cops que el règim ha donat al moviment obrer i popular, contra militants antifeixistes en el procés 1001, en el consell de guerra de la Tòrmica, en el consell de guerra contra S. Puig i la seva posterior execució. Mesos de gran augment del cost de la vida, congelació de salaris, llei de selectivitat.

Al nostre entendre el paper jugat per l'A. de C. ha sigut petit. I no ho diem amb afany destructiu, doncs volem cercar solucions i som conscients de que es de tots la responsabilitat.

Analitzem els fets, i les posicions de l'A. de C.

Davant la detenció del 113 democràtes de Barcelona, que va tenir una important repercussió política i que era una prova més de la repressió feixista contra tots aquells que exerceixen el dret de reunió, l'A. de C. va fer una crida a la lluita i a la solidaritat amb els detinguts, per aconseguir la seva llibertat.

No obstant van ser els sectors professionals i de l'Església (tant en la base, com algunes jerarquies) les que varen prendre posicions per les llibertats polítiques i en solidaritat amb ells. La resposta de la classe obrera dels estudiants, dels treballadors i dels barris va ser molt petita. Només en algunes fàbriques, barris i facultats es van veure alguns aturs, assemblees i d'altres formes de solidaritat, però generalment perquè entre els detinguts hi havia algun company.

Al nostre entendre aquesta experiència ens demostra que l'A. de C. té encara poca influència en el si del poble.

En la crida que l'A. de C. va fer per a celebrar el segon aniversari de la primera sessió, a la qual es va unir la lluita per la llibertat dels 113, els resultats obtinguts no poden considerar-se positius, si bé és veritat que l'A. de C. va aconseguir mobilitzar a determinats sectors d'avanguardia i l'afluència al lloc de la concentració ho prova, l'acte no es va poder realitzar. L'A. de C. es va trobar amb que la policia va impedir no solament la concentració sinó també els accessos a Vic. Només en algunes poblacions van aparèixer brots espontanis i desorganitzats de lluita, com a Granollers. L'A. de C. s'havia preocupat solament de convocar, però no d'organitzar i dirigir l'acte. D'aquesta manera l'esforç i la voluntat de lluita dels assistents va xocar contra un mur.

Un altre fet de gran importància política per a tot l'Estat Espanyol, va ser el procés 1001, amb el que el règim va plantejar una prova de força contra tot el poble. El nostre P. va proposar que l'A. de C. es preocupara en totes les comarques, en tots els llocs, d'agrupar forces i d'organitzar la lluita per les necessitats immediates de cada lloc, i per la llibertat dels 10 del 1001. La resposta tots la coneixen. Segons algunes delegacions, l'A. de C. no era l'organisme adequat per a portar a terme aquestes tasques, i es va decidir impulsar la concentració de la P.

de Catalunya convocada per la C. Local de CCOO de Barcelona.

El procés 1001 afectava no solament la classe obrera sino a tot el poble en general i per tant, segons la nostra opinió, l'A. de C. tenia que prendre en les seves mans la lluita i dirigir-la.

Respecte altres problemes que han afectat la vida de Catalunya i de la resta de l'Estat Espanyol, l'A. de C. no ha fet quasi res. Els seus organismes han tingut gran dificultat en reunir-se i quan ho han fet ha sigut d'una forma bastant reduïda.

Devant de la guerra de la llet que afecta a mils i mils de camperols que es troben en un estat de desesperació, provocat per l'augment del preu de la soja i dels pinsos, que s'han vist obligats a sacrificar gran quantitat d'animals, degut a la ruïna que suposa continuar produint llet, era necessari que l'A. de C. extengués i propagués el problema entre la resta del poble. No obstant l'A. no ha fet res.

Devant de la vaga dels taxistes i dels pescadors a causa de l'augment del preu del carburant, res. Davant del miserable assassinat del militant antifeixista Puig Antich, molt poc hem fet per a salvar-li la vida amb una àmplia mobilització de masses. Davant de les importants lluites dels estudiants universitaris i de batxillerat, l'A. de C. no solament ni s'ha preocupat de portar-los al poble i de mobilitzar-lo, sinó que ni ha mostrat la seva solidaritat amb els estudiants.

Companys:

Aquesta manca de combativitat, aquesta manca d'influència entre les masses i la petita presència pública que ha tingut l'A. de C. davant de situacions tan greus com les que el país ha atravesat, són fruit de diverses causes. Cal tenir en compte les circumstàncies que s'han donat i la repressió que bolcat sobre l'A. de C., però atribuir l'actual estancament a factors externs és cludir el problema.

La causa més important que ens ha portat a aquesta situació,

es la concepció de l'A. de C. del seu paper en la lluita contra el feixisme, que algunes delegacions tenen. El desenvolupament de l'A. de C. amb aquesta concepció ens ha portat a que davant de la primera prova dura, els resultats aconseguits siguin tan petits, i que l'A. de C. no hagi sigut aixó que molta gent esperem.

L'A. de C. va neixer como un organisme de convergència unitaria antifeixista per aconseguir les llibertats polítiques i nacionals. L'A. de C. des d'un principi VA RENUNCIAR, no en la declaració però sí en els fets, al seu paper de lluita antifeixista, en el seu aspecte de coordinació, en el de direcció. Sempre hem sentit, per part d'algunes delegacions aquí presents, que aquesta no era la tasca de l'A. de C.

L'A. de C. s'ha quedat, fonamentalment, amb el seu paper de propagandista dels quatre punts, definint-se amb respecte als problemes del país en darrer terme, propagant les lluites que ja existien.

El fet que l'A. de C. hagi convocat actes com els de Ripoll, San Cugat i Vic no varien en res aquests fets. Aquests actes eren fonamentalment de testimoni, per a demostrar que darrera de l'A. de C. hi ha una força d'opinió democràtica, però que en cap moment s'han organitzat des de l'A. de C. per a convertir-los en actes de lluita antifeixista. Ha sigut el treball de alguns sectors i la voluntat de lluita dels assistents, els que les han convertit en manifestacions de lluita antifeixista.

¿Es aixó el que necessita el poble català per acabar amb la dictadura? ¿Es aixó el que espera el poble i tots els demòcrates de l'A. de C.?

Per contestar aquestes preguntes hem de veure en primer lloc quina es la situació del poble català.

El nostre poble es troba des de la victòria del feixisme a l'any 39, explotat per la oligarquia del país en el terreny econòmic, reprimida d'una manera brutal pel règim.

gim en el polític, i oprimida en les seves peculiaritats nacionals. Davant d'aquesta situació, que ara s'ha endurit, produïda d'una crisi internacional del capitalisme que ha estimulat la rapinya dels monopolis, el nostre poble s'aixeca cada dia - amb més força. No són solament els sectors més combatius tradicionalment com la classe obrera i els estudiants, sino que darrerament són els treballadors dels barris, els pagosos, els pescadors, els professionals, les bases de l'Eglésia, els que s'aixequen per no caure en la misèria i aconseguir les llibertats.

Aquest enfrontament massiu del poble contra el règim necessita a la vegada organismes que unifiquin aquestes lluites que li donguin en primer lloc una perspectiva única i això ho fa l'A. de C., però que també sapiguen fer confluïr aquestes lluites en una sola.

Solament amb un organisme que organitzi i dirigeixi aquesta lluita comú serà possible derrotar a l'enemic. Cada un d'aquests sectors al lluitar per separat quedarà derrotat, però quan la lluita siguin una sola lluita antifeixista amb un prestigi davant de les masses del poble català, amb uns objectius clars i sentits, aquest impuls no hi haurà ningú que el pari.

L'A. de C. no ha complert aquest paper. No obstant creiem que l'A. de C. pot i ha de complir aquest paper de dirigent i organitzador de la lluita antifeixista. I això és cada vegada més urgent arrancar de la nova política del règim.

Companys:

En els darrers anys la lluita popular, encara que hagi sigut espontània i poc organitzada, ha aconseguit fer retrocedir al règim, i aquest s'ha vist cada vegada més aïllat. Al basar-se fonamentalment en una política repressiva contra el poble, no ha pogut portar a terme els seus objectius i s'han aguditzat així les seves contradiccions internes, i sectors que tradicionalment havien estat en el règim, s'han separat. Sectors de l'Església tradicionalment lligat a aquest, han passat a prestar suport

a diferents nivells, a una alternativa democràtica.

El govern de Carrero era un govern pont per a la monarquia, i el següent, el d'Arias, encara va més en aquest camí. En el seu discurs a les Corts promet portar a terme l'apertura. Però puntualitza que serà una apertura per a l'oligarquia, apertura dintre del règim. El discurs d'Arias és una crida a l'unitat amb promeses de participació per a tots els sectors de l'oligarquia, i per sectors vacilants de la burgesia, advertint que això es realitzarà sobre la base de la repressió sobre el moviment obrer i popular. Repressió que hem tingut ocasió de veure amb l'assassinat de S. Puig i amb els fets que van succeir a Barcelona, la setmana següent.

¿ Que és el que pretén l'oligarquia amb tot això ?

En primer lloc unir davant del poble a tots els seus sectors, vist que alguns d'ells han manifestat certa oposició. Amb això estan aconseguint integrar a la corrent contrista en les files del règim. Per altra banda restar aliats al poble, en la seva lluita per la democràcia, dintre dels sectors de la burgesia lliberal.

I en tercer lloc fer demagogia respecte a les necessitats del poble, oferint engrunes sindicals a condició de que els treballadors no desenvolupent una política revolucionària, i com a únic mitjà per a no veure's desbordats per les àmplies lluites obreres i populars.

¿ Quantes de les promeses que ha fet portarà a terme aquest govern ? Es difícil predir-ho. No obstant una cosa està clara: no donarà la democràcia la democràcia al poble i no resoldrà cap de les seves necessitats. Només hem de veure quina política està desenvolupant, per a comprovar aquesta realitat.

Ara bé, hi han dos aspectes que són importants de marcar que tenen un gran interès per a nosaltres i per al futur de la lluita democràtica.

En primer lloc l'oligarquia tanca files davant el po -

ble, el que fa més urgent que mai la unitat de tots les forces democràtiques.

En segon lloc, els sectors dissidents de l'oligarquia tenen de deixar a integrar-se en el règim, a pesar del caràcter antipopular que el govern s'ha guanyat. Si algú confiava en que aquests sectors s'unirien amb el poble i tindrien un pes en el camí democràtic, que observi quina és la realitat. La posició de molts d'aquests senyors és d'anar formant associacions polítiques per a integrar-se en la maniobra aperturista.

En el nostre país la democràcia vindrà del braç de la lluita unida del poble, del braç d'una lluita cada vegada més decidida contra el règim. Només quan sapiguem portar amb força cap a davant aquesta política ens atreuem o neutralitzarem als sectors que vacilen.

Es per això que el nostre P. desde fa tant de temps ha estat demanant la formació de una organització del tipus del Front Popular. De la seva immediata construcció dependrà que la vida del feixisme sigui més curta. Entenem que aquesta es la necessitat més urgent del nostre poble.

Aquest és el paper que ha de cumplir l'A. de C. vers el qual pensem que hem de treballar.

Companys.

Aquestes tasques van completament lligades als problemes polítics de l'A. de C. que pensem que han de recollir les necessitats més sentides pel nostre poble i en programa realment democràtic. Amb respecte a això considerem que la nostra declaració d'ingrés segueix estant de plena actualitat.

-Adhesió als punts 1, 2, i 3 que fan referència a la conquesta de les llibertats democràtiques, a l'amnistia als presos i exilats polítics i a la unitat amb la resta dels pobles de l'Estat espanyol.

-Demandar que el punt 3º que exigeix el restabliment de l'Estatut del 32 sigui substituït pels següents:

1- La supressió de tota manifestació d'opressió nacional.

2- Plena llibertat per tots els Partits i organitzacions polítiques per que puguin exposar al poble la opció que elles consideren justa.

3- Que el poble català pugui elegir els seus representants i que aquests reunits en assemblea popular determinin la forma de consulta popular i puguin fins i tot elaborar una proposta.

4- El poble català per mitja d'un sufragi directe, expressi i determini els estatuts que desitji per a Catalunya.

- Demanar que al programa de l'Assemblea s'incorporin les reivindicacions més sentides per les masses treballadores, camperols i del poble en general.

- Incorporació d'un punt que digués:

"Arrancar l'exercit de mans de la camarilla feixista i prendre les mesures necessaries per a que aquest no pugui servir a fins antipopulars".

No ens volem estendre d'aquesta qüestió ja que no és missió d'aquests moments, sino d'una Sessió Plenària, el discutir i revisar el programa de l'A. de C.

Voldriem que després d'aquesta exposició, els companys aquí reunits es preguntessin, igual com ho hem fet nosaltres, si:

¿No tindria més influencia, en tot el poble de Catalunya una A. que incorporés al seu programa allò pel qual lluiten les masses, que analitzi i organitzi la influencia de los distintes lluites del nostre poble en una sola? ¿No seria mes positiu per avançar en la nostra lluita que l'A. de C. a més de difondre els problemes i fer propaganda de la nostra alternativa al feixisme, ens poséssim en cada lloc a organitzar la lluita del poble per les seves necessitats immediates i per les llibertats polítiques i nacionals? ¿No recolliríem millors fruits si, en lloc d'actes de testimoni d'opinió democràtica, intentéssim orga-

nitzar la lluita democràtica on cada lloc?

Nosaltres pensom que sí, que l'A. de C. avançaria molt més i li permetria sortir del punt mort en que es troba en aquest moment.

I per començar a caminar en aquesta direcció nosaltres proposem una sèrie de qüestions i les sotmetem a discussió de l'A. de C.

- Construir i estendre les taules democràtiques en la base, que treballin per a mobilitzar al poble per les seves necessitats immediates, i a la vegada impulsin la lluita per les llibertats polítiques i nacionals. Aquest és el cas de l'A. D. de 9 Barris i del Bon Pastor a Barcelona, que ja comencen a tenir un pes important en la lluita en aquests dos llocs, i que a pesar de que no estan en l'A. de C. per la seva joventut, segueixen un camí convergent amb el de l'A. de C.

- Que aquestes taules estiguin estretament vinculades amb el poble, que col·laborin amb el desenvolupament de les organitzacions que cada sector necessita per a la seva lluita contra el feixisme, i que les incorporin a l'A. de C. com organisme unitari de lluita.

- La formació d'una A. Democràtica de B., inexistent fins ara, i que el nostre partit ha començat a tirar endavant, amb una reunió abans del primer de maig, de cara a avançar en la seva constitució.

Volem deixar clar que aquesta A. no pretén substituir a l'A. de C. sino que la intenció del nostre P. es la cobrir un buit de l'A. de C. en el terreny local de B., amb el màxim de representativitat i vinculada a les lluites que cada sector porti, en la perspectiva de que aquesta A. es vinculi a l'A. de C.

Després de la nostra intervenció un militant del nostre P. assistent a la 1ª reunió de l'A. D. de B. ens informarà.

- La necessitat cada vegada més urgent, de que el secretariat sigui obligatòriament representatiu, és a dir, que a ser possible fem un esforç per a que la seva assistència sigui fi-

xa, i tingui una capacitat de direcció i d'orientació política, a partir dels acords de les permanents, que en aquests moments veu molt dificultada, per la poca o molta quantitat de delegacions que assisteixen a aquestes segons els dies.

- I en un altre terreny, però lligat als passos que proposem, la discussió dels objectius polítics que ha de marcar-se l'A. de C. amb la finalitat d'elaborar un programa que responguin cada vegada millor a les aspiracions del poble català.

Aquest és l'únic camí que pot donar a l'A. de C. unes profundes arrels en el nostre poble, una representativitat molt més gran en les nostres opinions i que a la llarga ens permetrà articular un ampli organisme de convergència política capaç de mobilitzar i dirigir la lluita del poble contra el feixisme. En les nostres mans està, el que ho poguem aconseguir.

Moltes mercès.